

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

ARREST

n° 99.560 van 9 oktober 2001

A. 100.034/V-1615

In zake : **VAN HEERS Isabelle,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. T. VANDENPUT, advocaat,
Louizalaan 390/12
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HOFSTRÖSSLER en Mr. O. VANHULST, advocaten,
Goedheidsstraat 5/7
1000 Brussel.

Tussenkommende partij :

VANDEVOORDE Hilde,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. J.-M. MOMMENS, advocaat,
Waterloosesteenweg 612
1050 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 2 februari 2001 door Isabelle VAN HEERS ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 5 december 2000 waarbij Hilde VANDEVOORDE aangewezen wordt als nationaal magistraat voor een termijn van 5 jaar, met ingang van 1 januari 2001;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van diezelfde handeling;

Gezien het verzoek tot tussenkomst dat op 22 februari 2001 is ingediend door Hilde VANDEVOORDE;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. A. DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt in het kort geding;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 oktober 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van Mevr. S. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. T. VANDENPUT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. O. VANHULST, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. J.-M. MOMMENS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. A. DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

Op 6 juli 2000 wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt dat een betrekking van nationaal magistraat vacant is. De voorwaarden om in de betrekking te kunnen worden benoemd worden erin vermeld en er wordt een functiebeschrijving gegeven.

Verzoekster, Hilde VANDEVOORDE, stelt zich kandidaat, samen met nog vier andere magistraten.

Op 17 augustus 2000 verzoekt de Minister van Justitie het college van procureurs-generaal het advies uit te brengen dat voorgeschreven is bij artikel 5 van de wet van 4 maart 1997 tot instelling van het college van procureurs-generaal en tot instelling van het ambt van nationaal magistraat.

Op 25 september 2000 hoort het college van procureurs-generaal de kandidaten en beraadslaagt het.

Op 5 oktober 2000 bezorgt het zijn advies aan de Minister van Justitie. Over verzoekster brengt het het volgende advies uit :

“Mevrouw Isabelle VAN HEERS (39 jaar), is substituut-Procureur des Konings te Brussel sedert 3 april 1995, na een gerechtelijke stage vanaf 22 september 1993. Zij werd ter beschikking gesteld van de cel van de nationaal magistraten sedert 1 januari 1997.

Op het parket te Brussel werd ze gezien als een intelligente en zeer harde werker. Ze onderscheidde zich door haar zin voor initiatief en haar engagement. Ze volbracht de haar toegekende taken, meer bepaald in het gemeen recht en de sectie drugs, met professionalisme. Ze werd door iedereen in haar werkomgeving gewaardeerd (magistraten, politiediensten, administratieve diensten, advocaten, enz.). Ze heeft een sterke persoonlijkheid en aarzelt niet haar verantwoordelijkheden op te nemen.

Ze heeft een perfecte kennis en ervaring wat betreft de werking van het ambt van nationaal magistraat, gezien haar terbeschikkingstelling sedert 1997. Hierbij werd ze onder meer aangewezen om het gezag en het toezicht over de afdeling "operationele ondersteuning en opsporing" van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten uit te oefenen. Dit gegeven en haar grote bereidheid een functie uit te oefenen die belangrijke verantwoordelijkheden met zich meebrengt, compenseren haar korte ervaring als parketmagistraat. De snelheid en de intelligentie waarmee ze een situatie kan doorgronden en behandelen worden ten zeerste gewaardeerd.

Door haar intelligentie en aanpassingsvermogen, in combinatie met de opgedane ervaring, moet de kandidate in staat worden geacht eventuele problemen in de samenwerking met anderen te overwinnen.

De Procureur-generaal te Luik stelde het College ervan in kennis dat de Procureurs des Konings van haar ressort de goede betrekkingen benadrukken die ze steeds met mevrouw VAN HEERS hebben onderhouden, bij de uitoefening van haar opdrachten binnen de cel van de nationaal magistraat. Ze onderlijnen ook haar grote dossierkennis, haar dynamisme, haar toegankelijkheid, haar zin voor efficiëntie, haar toewijding en haar verantwoordelijkheidszin.

Haar volledige beschikbaarheid niettegenstaande haar drukke agenda, haar grote luisterbereidheid en scherp inzicht in de reeds bestaande en eventueel te verwachten problemen worden benadrukt. De oplossingen die zij voorstelt zijn juridisch onderlegd en reiken een praktische oplossing aan voor de concrete problemen. Haar scherpe intelligentie laat haar toe verschillende materies aan te pakken en snel en gemakkelijk van het ene domein naar het andere over te stappen. Haar efficiëntie dient ook te worden onderstreept, evenals haar zin voor synthese en haar vermogen om tot de kern van de zaak te komen.

In haar contacten met de onderzoekers, geeft ze beleefd maar vastberaden haar richtlijnen zodat deze zonder betwisting en onverwijld worden uitgevoerd.

Ze is wettelijk tweetalig, heeft een grondige kennis van het Engels en een passieve kennis van het Duits."

Wat de tussenkomende partij betreft, zegt het het volgende :

“Mevrouw Hilde VANDEVOORDE (38 jaar), is substituut-procureur des Konings sedert 22 april 1992.

Mevrouw VANDEVOORDE werd achtereenvolgens belast met een kabinet van gemeen recht, van de jeugdsectie, van de dienst snelrecht en strafbemiddeling. Zij behandelt sedert december 1997 de criminele zaken en is tevens referentiemagistraat inzake onrustwekkende verdwijningen van meerderjarigen. Ze heeft drie jaar ervaring met de georganiseerde criminaliteit, het zwaar banditisme en het terrorisme, internationale samenwerking inbegrepen en met de behandeling van de dossiers inzake toepassing van de bijzondere opsporingstechnieken.

Volgens de heer DEJEMEPPE, Procureur des Konings, is mevrouw VANDEVOORDE bekwaam, juridisch goed onderlegd, werkt ze analysegericht en zoekt naar concrete oplossingen. In ingewikkelde zaken probeert zij de nodige initiatieven te nemen om de juiste oplossingen uit te werken. Zij beschikt over de nodige geestesrijpheid, oordeel en verstand. Wanneer zij een standpunt inneemt kan zij het goed verdedigen, maar zij zorgt er tevens voor begrip op te brengen voor tegenspraak. Zij werkt met regelmaat en aarzelt niet om overuren te presteren. Zij kan op korte termijn beslissingen nemen die nooit ondoordacht zijn. Zij vertoont een soepele en welwillende persoonlijkheid.

De kandidate is een magistraat die zich vrij gemakkelijk kan aanpassen aan nieuwe taken en op wie het parket kan rekenen. Zij werkt plichtsbewust, snel en wordt gewaardeerd door haar goede contacten met de collega's, de politiediensten en het publiek. Zij houdt van verantwoordelijkheden en beschikt over een goede ondernemingsgeest. Ze werkt koelbloedig en is geschikt om het hoofd te bieden aan kritiek. Zij heeft eveneens belangstelling voor public relations en is reeds meermaals opgetreden als persmagistraat. Zij heeft minder ervaring inzake management en organisatie.

Mevrouw VANDEVOORDE is wettelijk tweetalig, beheerst het Engels en heeft een passieve kennis van het Duits.”

De conclusie van het college luidt als volgt :

“Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat alle kandidaten binnen hun huidige werkkring ongetwijfeld als zeer verdienstelijke magistraten kunnen worden beschouwd.

Vervolgens werd nagegaan in hoeverre de kandidaten thans reeds beantwoorden aan het profiel zoals beschreven in de bekendmaking van de vacature, dan wel in hoeverre er kan worden van uitgegaan dat zij op grond van hun huidig presteren kunnen worden verondersteld

over de nodige capaciteiten te beschikken om er zonder enig probleem na een eventuele aanwijzing zeer snel aan te voldoen.

De kandidaten VAN der SIJPT en VANDEVOORDE hebben door hun dagelijkse praktijk bewezen dat zij de materies beheersen die tot de routine van de nationaal magistraten behoren.

Vanuit die optiek voldoen beiden aan de benoemingsvoorwaarden, met dien verstande evenwel dat mevrouw VANDEVOORDE een persoonlijkheid heeft die van een grotere soepelheid getuigt, wat alleszins bij de uitvoering van coördinatieopdrachten een belangrijke eigenschap is.

De kandidatuur van mevrouw VAN HEERS kan vanzelfsprekend met meer zekerheid worden beoordeeld vermits zij reeds sedert meer dan drie jaar ter beschikking werd gesteld van het ambt van de nationaal magistraten en daar ook daadwerkelijk de dienst van nationaal magistraat heeft waargenomen.

Zij blijkt deze opdracht tot grote tevredenheid te hebben volbracht; zij kan eveneens bogen op haar internationaal erkende deskundigheid vermits ze reeds meer dan eens door de Raad van Europa met een deskundigenopdracht werd belast.

Precies omwille van haar ervaring en vermits mevrouw VAN HEERS voldoening schonk bij het vervullen van haar bijstandsoopdracht, is het College van oordeel dat deze candidate, die geen opleiding meer behoeft boven alle andere kandidaten in aanmerking komt om tot nationaal magistraat te worden aangewezen.

Vermits een spoedige behandeling van de aanwijzingsprocedure geboden is en het onzeker is of de kandidaten DE VROEDE en VAN der SIJPT wel hun attest van tweetaligheid zullen behalen, kan samenvattend worden gesteld dat hic et nunc enkel de kandidaten VANDEVOORDE en VAN HEERS aan alle voorwaarden voldoen, met dien verstande evenwel dat laatstvernoemde omwille van de boven uiteengezette redenen toch de voorkeur verdient.

Tot slot wenst het College nog te vermelden dat deze selectie de aandacht heeft gevestigd op enkele zeer toegewijde magistraten die, de ene vanzelfsprekend al meer dan de andere, bijzonder geschikt zijn om zonder veel aanpassingsmoeilijkheden te worden ingeschakeld in de werking van het ambt van de nationaal magistraten ingeval het kader alsnog zou kunnen worden uitgebreid.”

Op 18 oktober 2000 wordt de kandidatenlijst voor beslissing aan de minister bezorgd. In het vak “Beslissing en handtekening

van de Minister” staat de naam van Hilde VANDEVOORDE, de handtekening van de Minister en de paraaf van de kabinetschef. Op 13 november 2000 stuurt laatstgenoemde een nota naar de directeur-generaal Rechterlijke Organisatie, waarin hij een motivering voor de benoeming van Hilde VANDEVOORDE voorstelt.

Hilde VANDEVOORDE wordt benoemd bij een koninklijk besluit van 5 december 2000. Dat is de handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd. Ze is gemotiveerd als volgt :

“Overwegende dat mevr. VANDEVOORDE Hilde, substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, de wettelijke aanwijzings- en taalvoorwaarden vervult;

Overwegende dat slechts twee kandidaten voldoen aan de geschiktheden die men redelijkerwijze kan verwachten van een nationaal magistraat;

Overwegende dat van beiden, mevr. VANDEVOORDE de langste parketervaring heeft, zij is substituut-procureur des Konings sedert 22 april 1992 en werd achtereenvolgens belast met een kabinet van gemeen recht, van de jeugdsectie, van de dienst snelrecht en strafbemiddeling, sedert december 1997 behandelt ze criminele zaken en is ze tevens referentiemagistraat inzake onrustwekkende verdwijningen van meerderjarigen, ze heeft drie jaar ervaring met de georganiseerde criminaliteit, het zwaar banditisme en het terrorisme, internationale samenwerking inbegrepen, en met de behandeling van de dossiers inzake toepassing van de bijzondere opsporingstechnieken;

Overwegende dat zij deze verschillende opdrachten meer dan behoorlijk heeft volbracht vermits zij volgens het advies van haar korpsoverste bekwaam is en juridisch goed onderlegd, analysegericht werkt en zoekt naar concrete oplossingen; dat zij tracht in ingewikkelde zaken de nodige initiatieven te nemen om de juiste oplossingen uit te werken; dat zij over de nodige geestesrijpheid, oordeel en verstand beschikt, dat wanneer zij een standpunt inneemt zij het goed kan verdedigen, maar er tevens voor zorgt begrip op te brengen voor tegenspraak; dat zij met regelmaat werkt en niet aarzelt om overuren te presteren, dat zij op korte termijn beslissingen kan nemen die nooit ondoordacht zijn en zij een soepele en welwillende persoonlijkheid vertoont, wat alleszins bij de uitvoering van coördinatieopdrachten een belangrijke eigenschap is;

Overwegende dat zij verder wordt beoordeeld als een magistraat die zich vrij gemakkelijk kan aanpassen aan nieuwe taken en op wie het parket kan rekenen; dat zij plichtsbewust en snel werkt en gewaardeerd wordt wegens haar goede contacten met de collega's, de politiediensten en het publiek; dat zij houdt van verantwoordelijkheden en over een goede ondernemingsgeest beschikt; dat zij koelbloedig werkt en

geschikt is om het hoofd te bieden aan kritiek; dat zij tevens belangstelling heeft voor public relations en reeds meermaals opgetreden is als persmagistraat; dat zij minder ervaring heeft inzake management en organisatie;

Overwegende dat zij wettelijk tweetalig is, het Engels goed beheerst en een passieve kennis heeft van het Duits;

Overwegende dat, in vergelijking met de geschiktheden van haar concurrente, aan te merken is dat laatstbedoelde sedert 1997 ervaring heeft opgedaan van het ambt van nationaal magistraat, wat in zekere zin een pluspunt is, maar op het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, uit hoofde van haar ambt van substituut-procureur des Konings sedert 30 april 1995, belast was met zaken van gemeen recht, verdovende middelen, de zittingen in kort geding en de relaties met de pers, wat in geen geval kan opwegen tegen de ruimere parketervaring van mevr. Hilde Vandevoorde aan wie bovendien de zwaarste en meest complexe taken werden toevertrouwd;

Overwegende dat in de uiteindelijke afweging van beide kandidaten door het College van de Procureurs-generaal de iets betere quotering van de tegenkandidate niet naar objectieve normen kan worden gestaafd;

[...]”.

Overwegende dat Hilde VANDEVOORDE een verzoekschrift heeft ingediend waarbij zij vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat zij, aangezien de bestreden handeling op haar betrekking heeft, blijk geeft van het vereiste belang om als tussenkomende partij op te treden in de debatten; dat het verzoek tot tussenkomst wordt ingewilligd;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen kan worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster, wat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, gewag maakt van een materieel en een moreel nadeel, dat volgens haar het feit dat de bestreden handeling onvoldoende rekening houdt met haar ervaring als nationaal magistraat, een

ervaring waarop de tussenkomen partij zich niet kan beroepen, haar een moreel nadeel berokkent; dat hierdoor volgens haar de indruk zou kunnen ontstaan, toch zeker bij haar vroegere collega's van de cel nationaal magistraten, dat haar bepaalde zaken verweten worden, zodat haar reputatie geschaad dreigt te worden; dat ze uiteenzet dat dat morele nadeel moeilijk te herstellen is omdat het ambt van nationaal magistraat misschien niet meer zal bestaan wanneer een vernietigingsarrest wordt uitgesproken en de verwerende partij de betrekking dus niet meer vacant zal kunnen verklaren; dat ze stelt dat de elementen van het morele nadeel negatieve gevolgen kunnen hebben voor haar toekomstige loopbaan en dat dat materiële nadeel, dat uit de aard van de zaak ernstig is, des te moeilijker kan worden hersteld daar binnenkort gesolliciteerd kan worden voor mandaten van federaal magistraat en de nationaal magistraten, gezien de gelijkenis tussen de functies, zich zullen kunnen beroepen op hun ervaring in die hoedanigheid om zich met kans op slagen kandidaat te stellen; dat verzoekster voorts stelt dat de bestreden handeling, doordat ze impliciet een einde maakt aan haar aanstelling in de cel nationaal magistraten en inhoudt dat ze tijdelijk wordt aangesteld om de taken uit te oefenen die worden genoemd in artikel 47quater, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering en in artikel 100, derde lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, haar belet de coördinerende functie te blijven uitoefenen op het gebied van de uitoefening van strafvordering en van internationale samenwerking, op welke gebieden ze gedurende drie jaar een ruime ervaring heeft opgedaan; dat ze aanvoert dat de tussenkomen partij daarentegen, indien de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling niet wordt uitgesproken, zich zal kunnen beroepen op een recente ervaring en het mogelijk is dat de overheid daarmee rekening houdt;

Overwegende dat in de bestreden handeling, vóór de opsomming van de kwaliteiten van de tussenkomen partij, staat dat “slechts twee kandidaten voldoen aan de geschiktheden die men redelijkerwijze kan verwachten van een nationaal magistraat”; dat noch de kwaliteiten van verzoekster, noch de wijze waarop zij het ambt van nationaal magistraat heeft uitgeoefend ter discussie worden gesteld; dat de bestreden handeling geenszins denigrerend is voor verzoekster en het onwaarschijnlijk is dat ze de, volgens het college van procureurs-generaal, uitstekende reputatie van verzoekster schade kan toebrengen; dat er geen enkel concreet gegeven voorhanden is op

grond waarvan verondersteld kan worden dat, wanneer de betrekkingen van federaal magistraat vacant worden verklaard, er geen rekening zal worden gehouden met de ervaring die verzoekster als nationaal magistraat heeft opgedaan; dat bij ontstentenis van bijzondere omstandigheden, de ontgoocheling die verzoekster kan ervaren omdat ze afgewezen is, eigen is aan iedere selectieprocedure, en het nadeel dat daaruit kan volgen niet zodanig ernstig is dat het niet met een eventueel vernietigingsarrest zou kunnen worden hersteld;

Overwegende dat niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de vordering tot schorsing kan toewijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding ingediend door Hilde VANDEVOORDE, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen te laste van de tussenkomende partij.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten van het kort geding in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 9 oktober
tweeduizend en één, in openbare terechtzitting van de Ve kamer van de Raad
van State, bestaande uit :

de HH.	R. ANDERSEN	Voorzitter van de Raad van State,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R. ANDERSEN.